

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นหน่วยงานด้านการศึกษามีความสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอาชีวศึกษา จึงได้ออกพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 3 ที่ว่าด้วยระบบการศึกษา มาตรา 20 ที่กล่าวว่าจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และในวันที่ 6 กรกฎาคม 2546 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ได้ประกาศใช้ในงานศึกษา มาตรา 10 ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นส่วนราชการในส่วนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ วันที่ 7 กรกฎาคม 2546 ได้ออกกฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีภารกิจเกี่ยวกับการจัดและส่งเสริมการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ

การอาชีวศึกษาสร้างคนให้มีอาชีพ มีงานทำ แก้ปัญหาความยากจน สนองตอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2545 – 2549) ดังคำกล่าวว่า “อาชีพสร้างคน คนสร้างงาน งานสร้างชาติ”

มาสโลว์ (Maslow, 1943) ได้ตั้งสมมุติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ว่า มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอไม่มีสิ้นสุด (เชาวน์ มณีวงษ์, 2536, หน้า 23-24) ได้แก่ความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการความรัก ความต้องการมีเกียรติยศชื่อเสียง และความต้องการทำตนให้ประจักษ์

เฮิร์ซเบอร์ก (Herzberg's Two Factor Theory) เขียนไว้ว่า มนุษย์มีความปรารถนาอยู่ 2 ประการ (เชาวน์ มณีวงษ์, 2536, หน้า 25) ประการแรก คือความต้องการที่จะจัดทุกข์ทางกาย ประการที่ 2 คือความต้องการความสุขทางใจ

วรูม (Vroom, 1970) กล่าวว่าแนวความคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง หรือ V.I.E. Theory ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ ความพึงพอใจของมนุษย์ (Valence) เครื่องมืออุปกรณ์ (Instrumentality) ความคาดหวังของบุคคลนั้น ๆ (Expectancy) และปัจจัยที่

สำคัญต่อความคาดหวังได้แก่ปัจจัยกระตุ้น หรือปัจจัยจูงใจ และปัจจัยชักนำให้คนชอบและรักงาน (พร เกาทัณฑ์ทอง, 2545, หน้า 19)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความคาดหวังจากการศึกษาของเคลาส์ ไมเออร์ (Klausmeir, 1961, pp. 28–29 อ้างถึงใน ฉวีวรรณ หลิมวัฒนา, 2531, หน้า 4) พบว่า องค์ประกอบที่เป็นตัวกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านคุณลักษณะ ของครูผู้สอน คุณลักษณะทางกายภาพและคุณลักษณะของผู้เรียนนอกจากนั้นจากการศึกษาของ ทศนีย์ ศรีวรรณไชย (2529, หน้า 29) พบว่า สภาพการจัดการศึกษาด้านหลักสูตรมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาพยาบาลทุกชั้นปี และยังเป็นตัวทำนาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 และจากการศึกษาของเดนนิส (Dennis, 1981, p. 4 อ้างถึงใน ทศนีย์ ศรีวรรณไชย, 2529, หน้า 29) พบว่า บริการที่นักศึกษาได้รับจาก มหาวิทยาลัยและความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อบริการที่มหาวิทยาลัยจัดให้เป็นองค์ประกอบหนึ่ง ที่ทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จความคาดหวังของนักเรียน นักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาชีพ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก ที่จะช่วยให้นักเรียนนักศึกษามีแรงจูงใจ และแรงผลักดันที่จะ ศึกษาวิชาชีพ และสามารถสำเร็จการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ วรูม (Vroom, 1997, p. 60 อ้างถึงใน นพรัตน์ ผลาพิบูลย์ และคณะ, 2527, หน้า 1) กล่าวว่า ถ้าบุคคลมีความคาดหวังจะช่วย ส่งเสริมให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง แต่ถ้ามีความคาดหวังต่ำก็จะทำให้ขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่จะ ปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพ ความคาดหวังจึงมีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ซึ่งจะ เป็นพลังผลักดันอย่างหนึ่งที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จ ดังนั้นถ้าสิ่งที่นักเรียนนักศึกษา คาดหวังว่าจะได้รับจากสถานศึกษา เป็นไปตามความคาดหวังหรือสูงกว่า ก็จะทำให้มีแรงจูงใจที่ จะศึกษาหาความรู้ แต่หากสิ่งที่ได้รับจากสถานศึกษาค่ำกว่าสิ่งที่คาดหวังไว้ ก็จะทำให้นักเรียน นักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษาเท่าที่ควร และอาจจะขอลาออกเพื่อเปลี่ยนสถานศึกษา หรือพ้นสภาพการเป็นนักเรียนนักศึกษา ก่อให้เกิดความสูญเปล่าทางการศึกษาแนวทางในการ พัฒนาการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักศึกษาให้ มุ่งมั่นหาความรู้จนสำเร็จ

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนมี ความสำคัญที่สุด เน้นความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถ จัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการสอน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ทั้งนี้ ผู้สอนและ ผู้เรียนอาจเรียนไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ การจัดการ เรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่มีการประสานความร่วมมือกันกับบิดามารดา ผู้ปกครอง

และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ จัดให้มีการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา จัดการศึกษาวิชาชีพพร้อมกับบุคคลครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ ให้มีคุณภาพสู่ความเป็นเลิศทางวิชาชีพ สนองตอบภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

และจากข้อมูลสถานการณ์แรงงาน ไตรมาส 1 ปี 2550 ของสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน (2550) กล่าวว่าข้อมูลผลการสำรวจภาวะประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติในเดือนกุมภาพันธ์ 2550 กล่าวว่าการจัดหางานในประเทศในช่วงไตรมาสที่ 1 ปี 2550 (มกราคม – มีนาคม 2550) มีตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านกรมการจัดหางาน 137,331 อัตรา ในขณะที่ผู้ที่สามารถได้รับการบรรจุงานในไตรมาสนี้มีจำนวน 40,298 คน แสดงว่าคุณสมบัติของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาแล้วไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน จึงเกิดการแข่งขันการเข้าทำงาน และต้องแข่งขันกับคุณสมบัติของตนเองด้วย มังกร หริรักษ์ (2550) ได้ดำเนินงานวิจัยเรื่องคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมตามความต้องการของสถานประกอบการ ผลจากการวิจัยพบว่า สถานประกอบการทั้ง 3 ขนาดมีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง 5 ด้านตรงกัน คือ 1) ความรับผิดชอบ 2) ความมีวินัยในตนเอง 3) ความผูกพัน 4) มนุษยสัมพันธ์ และ 5) ความรู้และทักษะวิชาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของคณะกรรมการดำเนินการวิจัยสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออก 2 (2548) ได้ทำวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการกำลังคนของสถานประกอบการในเขตชายฝั่งทะเลตะวันออก ผลการวิจัยพบว่าสถานประกอบการมีความต้องการคุณลักษณะด้านคนดี และคุณลักษณะด้านคนเก่ง ในคุณลักษณะด้านคนดีพบว่าในระดับมากที่สุดคือ ไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อผลประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น รองลงมาคือรักษาวินัยและให้ความสำคัญของเวลาในการปฏิบัติงาน ส่วนคุณลักษณะด้านคนเก่งระดับมากที่สุดคือ มีความสามารถในการทำงานและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างสุขุมรอบคอบ รองลงมาคือ เสนอความคิดและเหตุผลที่เป็นประโยชน์ต่อ

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่ดำรงตำแหน่งรองผู้บริหารสถานศึกษา เห็นความสำคัญของการประกอบอาชีพในอนาคตตามความคาดหวังของนักเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานด้วย จึงต้องการศึกษาความคาดหวังของนักเรียน และแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานหรือสถาน

ประกอบกร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังของนักเรียน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออก
2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของนักเรียน ระดับชั้น ปวช.ปีที่ 1 กับชั้น ปวช.ปีที่ 3 ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออก
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนตามความคาดหวังของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออก

คำถามในการวิจัย

1. ความคาดหวังของนักเรียน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออก อยู่ในระดับใด
2. ความคาดหวังของนักเรียน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 3 แตกต่างกันหรือไม่
3. แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนตามความคาดหวังของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออก เป็นอย่างไร

สมมติฐานของการวิจัย

ความคาดหวังของนักเรียน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออก จำแนกตามชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผลงานวิจัยในครั้งนี้ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาของเอกชนสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนได้
2. นักเรียนที่สำเร็จการศึกษามีมาตรฐานตามสมรรถนะรายวิชาชีพและสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาความคาดหวังของนักเรียน และแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออก ผู้วิจัยได้กำหนด ขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความคาดหวังของนักเรียน และแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน 5 ด้าน คือ

- 1.1 ด้านหลักสูตร
- 1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 1.3 ด้านสื่อการเรียนการสอนและนวัตกรรมอาชีวศึกษา
- 1.4 ด้านการวัดผลประเมินผล
- 1.5 ด้านแหล่งเรียนรู้

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

2.1.1 ประชากรนักเรียนในระดับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 18,096 คน และชั้นปีที่ 3 จำนวน 10,508 คน รวม จำนวน 28,604 คน ของภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2549

2.1.2 ประชากรผู้เชี่ยวชาญด้านการอาชีวศึกษา จากเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญที่กำหนดไว้ในนิยามศัพท์เฉพาะในบทที่ 1

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

2.2.1 นักเรียนในระดับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 จำนวน 239 คน และชั้นปีที่ 3 จำนวน 140 คน รวมจำนวน 379 คน ของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างของผู้เชี่ยวชาญด้านการอาชีวศึกษา จากเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของประชากรผู้เชี่ยวชาญด้านการอาชีวศึกษา ที่กำหนดไว้ในนิยามศัพท์เฉพาะในบทที่ 1 3 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ระดับชั้นปีของที่นักเรียนกำลังเรียนอยู่ในหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออก ได้แก่

3.1.1 ชั้นปีที่ 1

3.1.2 ชั้นปีที่ 3

3.2 ตัวแปรตามที่ 1 ได้แก่ ความคาดหวังของนักเรียน 5 ด้าน คือ

3.2.1 ด้านหลักสูตร

3.2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

3.2.3 ด้านสื่อการเรียนการสอนและนวัตกรรมอาชีวศึกษา

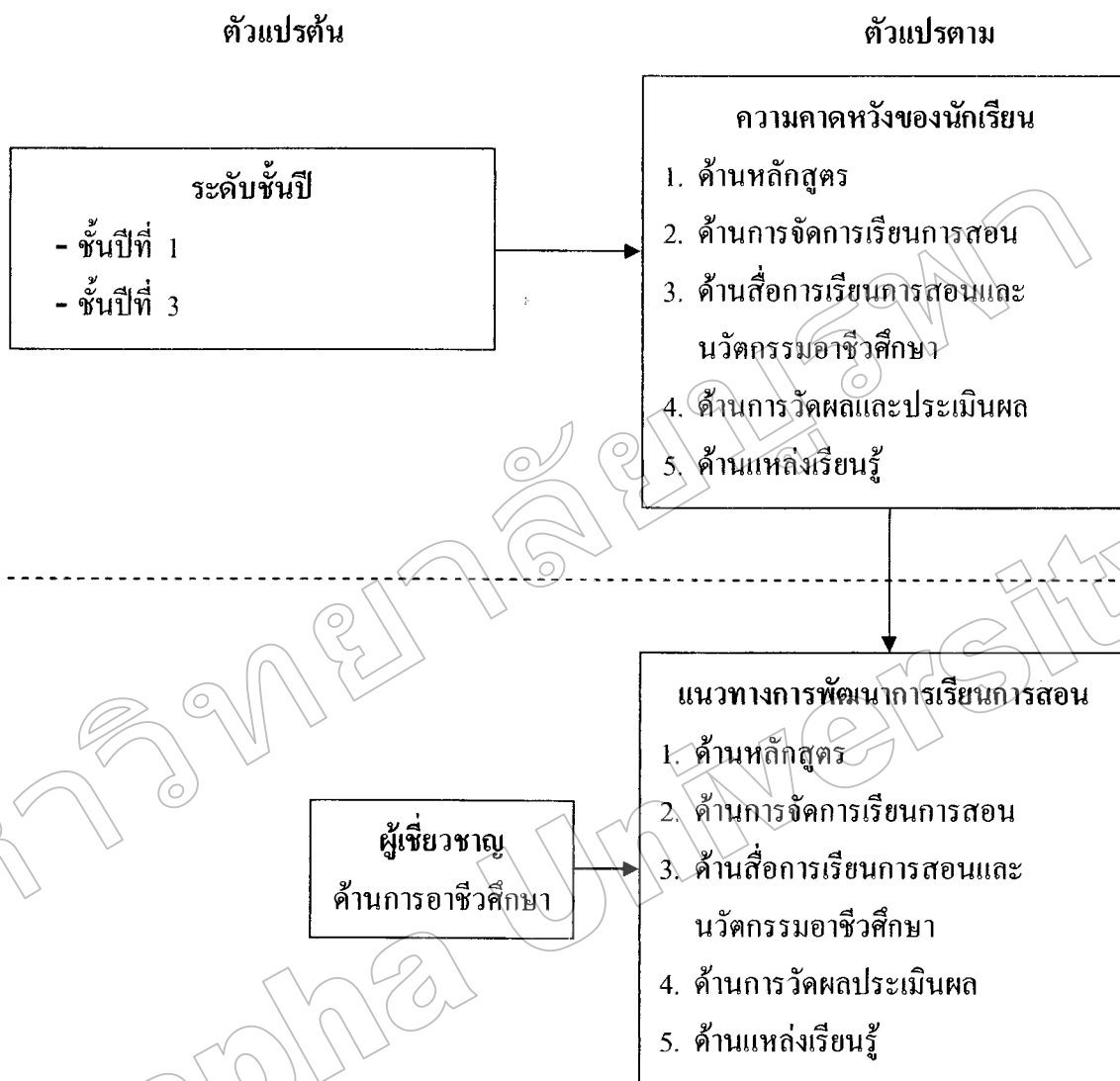
3.2.4 ด้านการวัดผลประเมินผล

3.2.5 ด้านแหล่งเรียนรู้

3.3 ตัวแปรตามที่ 2 ได้แก่แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน หลังจากได้ผลการศึกษาตัวแปรตามที่ 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องความคาดหวังของนักเรียนและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออก ครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยอาศัยแนวคิดหลักในการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พ.ศ.2549 ได้จำแนกขอบข่ายการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อและนวัตกรรมอาชีวศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านแหล่งเรียนรู้โดยนำมาใช้เป็นแนวทางสร้างเครื่องมือ เพื่อศึกษาความคาดหวังของนักเรียนนักศึกษา และแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคาดหวังหมายถึงความรู้สึกคาดการณ์ ประารถนา หรือ เป้าประสงค์ของบุคคล สำหรับตนเองในอนาคตที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยสิ่งนั้นอาจเป็นรูปธรรม หรือนามธรรมก็ได้ ต้องการทำให้สำเร็จ ทั้งนี้ความรู้สึกคาดการณ์ ประารถนา หรือ เป้าประสงค์อาจแตกต่างกันไปโดยจะขึ้นอยู่กับภูมิหลัง ประสบการณ์ ความสนใจ ความสามารถและสภาพของตน และการเห็นคุณค่าของความสำเริงและผลตอบแทนที่จะได้รับ

2. หลักสูตรหมายถึงหลักการและการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามที่มุ่งหมายไว้ หลักการเป็นระบบในการจัดการศึกษาโดยมีปัจจัยนำเข้า (Input) เช่น ครู นักเรียน วัสดุ

อุปกรณ์ อาคารสถานที่ กระบวนการ (Process) ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผลผลิต (Output) คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสำเร็จทางการศึกษาเป็นต้น เป็นแผนการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งประสงค์จะอบรมฝึกฝนผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ เป็นการเรียบเรียงประสบการณ์อย่างเป็นขั้นเป็นตอนจัดให้ผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด

3. การจัดการเรียนการสอนหมายถึงการบริหารจัดการ ครู นักเรียน หลักสูตร แผนการสอน สื่อและนวัตกรรม เทคนิคและวิธีการสอน การวัดผลและประเมินผล การส่งเสริมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการสอนที่เหมาะสมทันสมัย การจัดกิจกรรมเสริมประกอบการเรียนรู้ การติดตามอย่างเป็นขั้นเป็นตอน เป็นกระบวนการ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน และพัฒนาองค์ความรู้ของนักเรียนมากขึ้นไปเรื่อย ๆ

4. สื่อการเรียนการสอนและนวัตกรรมอาชีวศึกษา (Instructional Media and Vocational Innovation) หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่ประดิษฐ์ขึ้นและบรรจุหรือมีข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้ส่งและผู้รับสามารถสื่อสารกันได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ของการสื่อสาร ที่ผลิตโดย นักเรียนนักศึกษา ครู หรือบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือโรงเรียนอาชีวศึกษาของตนเอง

5. การวัดผลประเมินผล หมายถึง เทคนิค วิธีการ ขั้นตอนการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียน ที่มีมาตรฐานสอดคล้องกับสภาพความรู้ของนักเรียนและความรู้ความสามารถตามสมรรถนะรายวิชา ผู้ที่สามารถสอบได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์

6. แหล่งเรียนรู้ หมายถึง อาคารสถานที่ สถานประกอบการ ชุมชน องค์กร เอกชน องค์กรของรัฐอื่น ที่ใช้ในการเรียนรู้

7. แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน หมายถึง ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นตามความคาดหวังของนักเรียนได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการอาชีวศึกษา

8. ข้อคำถามที่สำคัญ หมายถึงข้อคำถามที่มีผลความคาดหวังของนักเรียนในลำดับที่ 1 ถึง ลำดับที่ 3 เรียงจากมากไปหาน้อย

9. นักเรียน หมายถึง นักเรียนนักศึกษาผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

10. ครู หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

11. ผู้เชี่ยวชาญด้านการอาชีวศึกษา หมายถึง ผู้ที่มีประสบการณ์เชี่ยวชาญ ด้านการบริหารสถานศึกษา ด้านการสอน ด้านนโยบายและแผนการอาชีวศึกษา ด้านการพัฒนาครู และด้าน

มาตรฐานการอาชีวศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญด้านการอาชีวศึกษามีดังนี้

11.1 ปัจจุบันต้องเป็นข้าราชการครูที่มีวิทยฐานะชำนาญพิเศษขึ้นไปหรือเป็นบุคลากรทางการศึกษา ระดับ 8 ขึ้นไป และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

11.2 ต้องเคยดำรงตำแหน่งครูและสอนในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา หรือสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามาก่อนไม่น้อยกว่า 5 ปี

11.3 ต้องดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ในสังกัดกรมอาชีวศึกษาหรือสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

11.4 ต้องมีหน้าที่หรือเคยมีหน้าที่และมีประสบการณ์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและแผนการอาชีวศึกษาหรือเกี่ยวข้องกับการพัฒนาครูและมาตรฐานการอาชีวศึกษา ในสังกัดกรมอาชีวศึกษาหรือสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

12. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หมายถึงหลักสูตรที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อรับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น(ม.3) หรือเทียบเท่า เข้ามาเรียนวิชาชีพ